

MOJE SOUKROMÍ

Jsem si téměř jistý, že toto téma nesměruje na moje osobní soukromí, nýbrž na aktuální celospolečenské téma vytrácení soukromí, jež je navíc úzce spjaté s nedávnými kauzami kolem policejních odposlechů a důsledky jejich úniků. Budu se tedy snažit zamyslet se nad obecnou tendencí otevírání našeho vnitřního prostoru ostatním lidem.

Soudím, že vytrácení soukromí nesouvisí s žádným konkrétním jevem jako spíše s celkovým posunem společnosti, vědy a techniky. Moje myšlenka předpokládá, že lidé v dnešní době jsou mnohem otevřenější sami sobě. Dříve nevídané komunikační nástroje jako internet, mobilní telefony odstraňují zábrany v komunikaci. Lidé jsou často vzájemně celý den v kontaktu, online. Lidé spolu komunikují, mají větší příležitosti se projevat a ovlivňovat svoje okolí. Jsou to ale spojené nádoby, pokud se lidé otevírají světu, pak se bude svět tím více domáhat lidí. Málokterý běžný člověk řeší skryté problémy "otevírání se, a komunikace". Pokud se kterýkoliv člověk připojí k některé internetové komunikační síti, všechny jím poslané zprávy budou zaznamenány provozovatelem služby. Ovšem, všichni chtějí být v kontaktu se svými přáteli- pořád a nejlépe zadarmo, což je přesně to, co tyto sítě nabízejí. Výhody jsou na první pohled patrné, zatímco nebezpečí je jakési mlhavé, v pozadí, neurčené a vůbec - "dělají to všichni". Moderní člověk přirozeně využívá všechny prostředky, jež se mu nabízí. Nádoby se míchají a na pozadí scény, kam většina očí nedohlédne, tyto komunikační prostředky využívají člověka. Reklamy jsou jedinci domů doručovány deseti způsoby, mobilní operátoři nemusí nutně ubránit jeho telefonní záznamy, heslo pro bankovní účet je odcizeno pomocí programu doručeného emailovou poštou.

Pokud si budete chtít zachovat větší část svého soukromí, budete pravděpodobně považováni za podivína, protože právě uzavřenost je cesta ke zvýšení soukromí. Všichni lidé se snaží (ať vědomě či ne) hledat zlatou střední cestu. Vycházet světu vstříc, ale zároveň si chránit "ten svůj ostrůvek". Otázku, jak se jim to daří, si musí každý položit sám a je to taky cílem každého člověka si nakreslit svojí vlastní hranici, za kterou nejsou ochotní nejen pustit ostatní, ale především jiným tuto hranici překračovat.... Nesmíme zapomínat na onen princip spojených nádob!